

CALICUL

Revista „Calicul”, Sibiu.

Ex: 2

Onor.

Biblioteca Universității

Cluj

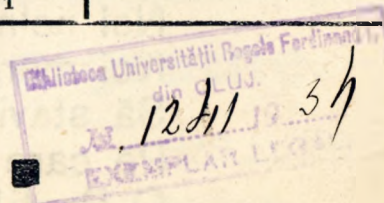
Redactor
TEPELUȘ

ABONAMENT
anual Lei 100, 50

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
Sibiu, strada Pintenului Nr. 1

ANUNȚURI:

INVIERE...

A'nvins mărețul soare potopul nemilos,
Și firea înoită primește pe Cristos
Cu frunza verde'n codrii, cu florile'n grădini,-
A înviat viața s'o preamărim, Creștini!
In vers de biruință să ne'mbrăcăm cuvântul,
Cu ritmul tinereții să'nvăluim pământul,
Căci azi cu cel ce moartea cu moartea a călcat,
Nădejdiile noastre curate-au înviat!
Și dorul înflorește ca florile pe ramuri,
Și loc de frunte'și cere Românul între neamuri...

De mult minciuna seacă ne 'mpotmolea cărarea
Și specula vicleană ne adumbrise zarea,
De mult spoliatorii cu inime de piatră
Se îngrășau vânzându-ți cenușa de pe vatră
Lichele fără suflet și fără Dumnezeu
Se îngrășau, Române, sugând sângele tău,
Și buna ta credință nemernici ți-o mințeau,
Iar rodul muncii tale drept șpeze ți-l duceau,
Ca să înveți că'n lume toți cei cu vorbe mari
Sunt soli ai ineptiei, sunt cârcotași sfârșarii!

Dar azi din sânul nostru s'a ridicat oștean
Ce spada lui de fulger o'ndreaptă spre dușman
Și strigă să s'audă în munți și văi, departe:
—Deșteaptă-te, Române, din somnul cel de moarte!

Înșirue-te mândru în oaste luptătoare
Ca să zdrobim minciuna de rău aducătoare,
Măreț, noi adevărul prin lume să'l vestim,
Al nopței întuneric pe veci să'l izgonim,
Căci cântărețul nostru cu brațu-i de oțel
Nălțând stindardul muncii, ne chiamă după ell

Veniți! Frumoasă-i oastea ce se înșiră'n zare,
Cântarea biruinței serafică tresare
Și toți simțim în piepturi bătând un suflet nou,
Răsună munții veșnici de tânărul ecou
Să piară suferința și-al chiunlui amar
Noi ne'nșirăm sub steagul partidului agrar!
Noi mergem cu cel care purcesse dintre noi,
Să stavilim de-acuma al relelor puhoi,
Pe care mincinoșii l-au revărsat pe țară
O Paști! Virtutea veche aduceți-ne-o iară...

Să simtă iar Românul că munca lui e muncă
Să cânte voia bună în vale și pe luncă,
Să salte mândrîn horă ca brazii nalți feciorii,
Să nu mai știm ce-i toba și nici executorii
Și gândul să ne fie frăție și lumină
Și truda răsplătită cu pace și hodină...
Așa și-or să se darne politicele havre
Poporul o să scape de liota de javre,
Cari dau năvală'n sate ca derviși urlători
Și nu-s decât nemernici de rău sămănători!

Români de viță veche, Cristos a înviat
Priviți cu ochi de frate spre steagul înălțat.
E-al nostru Și cu dânsul e Goga și Lupaș
Cari băgat pe vremuri în groază pe vrășmași,
Cu ei sunt purtătorii cuvântului ceresc
Prin care în virtute popoarele trăesc,
Cu el el Nichi Comșa, e doctorul Hozan,
E Prie neînvinsul, e dascălul Colan
Și Dr. Vulc e-acolo și popa Topolog
Ce-aduce după dânsul poporul în polog

Și Balaban săracul în gardă e și el
Sârguincios și iute ca focul de șrapnel,

Dr. Mihai e șeful Săliștei și cu ceata
 Iar lângă el e grosul poporului, e gloata
 Ce strigă însuflețită dă doamne bine'n țară
 Și pe Lupaș aduni-l ministru peste școală
 Doar s'o 'ndura prea sfântul să ne vedem și noi
 Cu școala terminată căci roasă e de ploi,
 Lupaș a început-o, tot el să o termine
 Adu-l mai iute doamne, să te slăvim pe tine.
 La Goga-și poartă peana însuflețit Soricu
 Și slugă credincioasă, acolo e

Calicul

Ăstăzi Eri și Măine.

„Ăstăzi“ ține doar o clipă, și totuși o vecinicie,
 „Eri“ a fost de când e lumea pentru „Azi“ o pildă vie
 Iară „Măine“ -i problematic; cu dureri sau cu plăceri
 Totuși, numai pentru Măine, luptă „Azi“ și a luptat Eri.

Eri era un pierdeveră și umbla din poartă'n poartă,
 Azi la perne moi trufia prin automobile-și poartă
 Și ridică în sus nasul ca să nu-i miroase Eri;
 Măine poate îl așteaptă alte ranguri și averi.

Altul Azi ne găzduște, ce-l care-a fost Eri s'a dus,
 Dar n'a dus cu el păcatul care stă și-acuma sus,
 Iar de-acuma încâlcește cu demna majoritate
 Ițele țării pe Măine, prin voturi subtilizate.

Eri era purcel de lapte, sta cu râtul în oglindă
 Azi e porc cu greutate, pentru că a dat de ghindă
 Iar de-o 'ntârzia și Măine prin vestitele Domenii
 O să-l blecuvinteze hămesitele—orătării.

Punând clopotul la mătă domnul Clopoșel voit-a
 Ca să prindă șobolanii așa, cu nemiluita
 Și din cele pălămite Eri, domnișsa Azi spune
 Cum va trebui să fie „Societatea de... Măne“.

Domnul Dulcă țărănistul Azi el singur nu mai știe
 De e Bogdan înțeleptul sau e Dulcă în furie,
 Eri Bogdan slăvea pe Iorga; Dulcă azi îl dă'n noroi
 Măne Bogdan și cu Dulcă s'or certa chiar amândoi.

Eri la Pesta juca ciardaș și baljocorea Români
 Azi își pune tricolorul și e vecinic cu stăpânii
 Măne'n Cameră 'mproșca-va din bojoci toată saliva...

Pentru Eri și pentru Măne, — Azi ne mănăcă toți coliva.

TEPELUȘ.

Epigrame.

Unui covrigar.

Cornuri faci și pâne bună
 Și lucrezi noaptea pe lună
 Dar nevasta, — mai cu toane
 Fără muncă-ți pune coarne.

Unui primar.

Ca primar știu că ești tare
 Și ai creștere aleasă
 Doar trei ani făcuși o clasă
 Dela școlile primare.

Unui copil mare

Gara 'nghite tot ce dinții
 Mestecă cu-alăta frudă,
 Tu înghiți ce-au strâns părinții
 Și stai ca o paparudă.

Că părinții azi te ține
 Nu e vai de tin' deloc
 Inșă când n'or mai fi dâșii
 O să fii un... vaideloc.

Unui filosof.

Tot spunând la comeseni
 Că „la urmă-i lucru bun“
 Te-ai trezit și tu la urmă
 Beat turtă pela „Verdun“.

Unei bucătărese.

Picătura de pe frunte
 Ți-a căzut ieri în mâncare,
 Deci nu vreau să trăiesc dragă
 Din a alluia sudoare.

Colac și Pupăză

COLAC: Noroc părinte. N'am mai văzut de mult pe Sfinșia ta.

PUPĂZĂ: Așisderea Domi-nus vobiscum Reverendisime.

COLAC: E drept că blăjenii voștrii trăesc cu jidanii ca măța cu soarecii?

PUPĂZĂ: Doamne 'ndură-te spre noi, așa-i că de câte ori e vre-o festivitate în Blaj, e vi și a-mar de ferestrele dela sinagogă.

COLAC: Ei vezi. Aici la Sibiu nu-i așa. Se zice că chiar vlădica s'a îmbrăcat în odăjdii nouă nouțe cumpărate din prăvă-lie jidovească și că a intrat în prăvălia jidanului ziua la amiaza mare ca să se implinească vor-bele mântuitorului: „lubește chiar și pe dușmanul tău“.

PUPĂZĂ: E adevărat că ji-danul ține morțiș la cuvintele scripturii: „Cine vine la mine nu'l voiu scoate afară“.

COLAC: Apoi dintralte?

PUPĂZĂ: Tot rău. Vlădica nostru nu are copii, că poate ar

simți și el alătura de studenții închiși.

COLAC: Se vede că la voi se țin toți de sîta scriptură, că dau cu pâine în celce ne aruncă cu pietrii.

PUPĂZĂ: Da și la noi se ține scriptura, și chiar am hotărât să ne întoarcem la anul 1699.

COLAC: N'ar strica frate întru Cristos, să ne strângem sub o cloșă, că din Târnava încă s'ar face râul Iordanului.

PUPĂZĂ: Da, dar vezi că, adecă, și tocmai pentrucă, așa zicând.

COLAC: Te înțeleg că i greu să te desparți de Roma dar dă divorț după lege.

PUPĂZĂ: Lege, lege, numai să ne deslege.

COLAC: Noroc și la reve-dere și te mai gândește, cum se potrivește, creștinește, românește.

PUPĂZĂ: Iartă Doamne pă-catele celor ce ne-au măritat pen-tru un blid de linte.

COLAC: Și bate-i pe cei ce

nu vreau să se ne împreună-m iară în casa strămoșască.

PUPĂZA: Noroc și ban'.

COLAC: Voie bună și pițulc.

Scântei din cre-menea lui Am-nar.

Omul iubitor de pace face mai bine dacă nu se căsătorește.

Tot ce ajunge în viață la rangul de bou a fost odinioară vițel.

Asta poate s'o dovedească și Ilie Soră fleșerul.

Omul din pușin ajunge la nimica.

Dumnezeu când a făcut pe Adam a uitat să-și breveteze in-venția.

Astăzi fiecare imbecil copiază făptura lui Dumnezeu în fel și fel de lipare.

Apostolii ce-i vechi au murit pentru credință, cei noi trăesc după credință. Asta o poate con-firma și domnul Iorga.

Pentru oamenii cari n'au ce mânca nu mai e nici un merit a fi de omenie.

Luna de paștile acestea a deraiat cu vârcolacii iar vârcolacii au avut limbrici.

Dacă vrei să ai prieteni nu-i pune să țină de urât n-veste-ti.

Norocul îți stă la ușă, tre-bue numai să ai grijă să nu-i trănțești ușa în nas.

Nu lovi în cine întâlnești, că se poate întâmpla să dai în capul tău.

Vuța și Chiva.

Chiva : Noroc Vuțo!

Vuța : Noroc să dea Dumnezeu și grințaiu, și câte un deș la doamna Breckneroaiie draguța. Săraca ea ne mai îndulcește sufletele cu câte un păhărel de vinars de chiar și tanțmaistărul Stoica joacă ca pe sârmă, când bea câte un păhărel de-al Brecknăroaiiei.

Chiva : La bună mână-i Vuțo și să dea Dumnezeu noroc dar nu cred, că prea s'o făcut de minune lumea asta. Dacă chiar și Lina lu Străpez să vânzolește acum cu jocul ăla al lui Stoica — cum dracu-i zice — drâmba de gândești că a apucat o boala Mărinei.

Vuța : Dreptu-i Chivo, că și fata mea a mai mică Veta, când aude jocurile astea noi, parcă o gâdile sub călcăie ceva, dă din chicioare ca o rășchitoare, de umple toată casa par'că o apucă o strechea.

Chiva : Așa-i, așa-i Vuțo dragă când mergeam noi pe vremea noastră în strajiment pela Kucumis și plătea Niculiță al lui

Chichirez câte-o oală de vin, apoi să-i fi văzut ce mai învățite se încingeau de-ți era mai mare dragul. Nu ca azi când fetele noastre să scobâlțesc în smâncituri ca drâmba aia, ucig o maica Opreană.

Vuța : La bună mână-i Chivo, mai ia și tu un păhăruș să-ți mai uiși necazul că acumă s'o întors lumea pe dos. O ieșit antihârț de sub pământ și domnii ăștia zic că i Radu. li pune doar' o lampă și-ți cântă și de joc și de jele pe toate limbile. Nu se mai pomenește nici de orbul cu fluiera nici de Trădache cu dipla și chiar bătrânul Brașovean acumă își poate pune dipla în cui. Radu ăsta a luat chita din gura muzicanților noștri.

Chiva : Drept ai Vuțo. S'o sucit lumea și n'ai ce i face. Toți sbiară că-i criză călcăturio-ar de criză doar criza asta vine tot de la Radu. Lui Radu trebuie să i bagi la beleftrică două droturi la cari domnii îi zic priză De-aceo vine criza.

Vuța : Așa i așa Chivo dragă. Tu n'ai auzit de planurile de „conversațiune“ prin „asasina-reă“ datoriiilor agricole? Domnul ăla din fruntea visteriei cum naiba i zice Argintoianu o vrut să ne asasineze pe toți și să ne scape de criză sau cum s'ar spune o sărit din lac în puț.

Chiva : Măă Vuțo, da studiată mai ești. Tu citești și jăilunguri dela București. Eu dacă mai pot cėti „CALICUL“ da cum să mai am vreme și de alte minciuni.

Vuța : Nu i vorba de studiat, dar am auzit și eu pe Ion al lui Pitămare, că le-ar fi spus dascălul despre lucrurile astea. Dar spune Chivo pe tine nu te bagă în conversație? Doar și tu vinzi cără-labe și grințaiu!

Chiva : Nu Vuțo dragă nu mă bagă nici pe mine nici pe tine fiindcă noi ne ținem de cetate și ăi din cetate nu vin asasinajii.

Vuța : Asasina-i-ar pustia să i asasineze că ocoși mai sunt ei când e vorba să facă dreptate. Fac dreptate advocătească de-aia cu tâlc : doi bagi, trei scoți și ce rămâne intră 'n conversațiune. Bani nu s, sărăcie cu duiumul, așa că mi s'o acrit și mie Chivo dragă cu conversația asta. Mi se pare că este doar praf în ochii mulțimei. Beșică de săpun umflată.

Chiva : Mai las-o și la hanțatar că acumă vin Paștile și trebuie să ne pregătim sufletele de Inviere.

Vuța : Drept ai Chivo dragă Dar ia mai gustă un păhăruș de vinars.

Chiva : La bună mână i. Noroc și sănătate.

Vuța : Grâu la vară și pace'n țară să dea Dumnezeu! Rămâi sănătoasă Chivo dragă.

Chiva : Să te-audă Dumnezeu Vuțo.

Cel mai amărât crâznic nu dă o bobotează pentru șapte paști.

Furtuna iscată în parlament din prilejul votării conversiunii,

sau cum s'a înecat țiganul trist la coada veacului jorghist.

ATUNCI.

Când va visa țiganul cârneț și cașcaval
Când Buha iar va face raportul anual
Când Brișcă iar va zice amen și vai de noi
In baliă sau nu cânte nici pui de broscol.

Când iar va curge lapte și miere 'n Canaan
Când iar va sufla foii țiganul Voșen
Când iarăși concerta-v'or și minte și prostie
Va fi aman de tine sărmană ț'gănie.

Când primăvara iară și-arată ghiocelii
Când iarăși se adună în stoluri perumbelii
Când broasca iarăși căscă gurița mănioasă
Orăcând la lună povestea cea frumoasă,

Atunci se schimbă totul și mândru și urât
Atunci se 'ntinde iarăși verdeașă pe pământ
Atunci când răsări-va 'ntuneric din apus
O clevețici sărmane să șii că te-ai... cam... dus.

Chimu

Cântecul Calicului

Cântă cioara din gitară
Despre viața mea amără
Despre lapte nespălate
Despre visuri moi înalte.

Păsărică stai pe loc
Nu-ți bate de mine joc
Că te 'mpușc cu puștii de soc
Și ți-a-arunc ghitara 'n foc.

Când am fost odată june
Mă iubea o 'ntreagă lume
Dar acum că sunt moșneag
Nici dracului nu i sunt drag.

MICHIDUȚA.

DE PAȘTI

După un prăpăd de iarnă mai rea ca zecă soacre
Veni și primăvara cu un potop de ape
De chiar și vârcoliciul, limbricul cel vestit
S'a înfoiat la lună, e'aproape a plesnit

Dar să lăsăm acuma limbricii 'n voia sorșii
Stomacul să-i arunce până la ușa porșii,
Căci știți apa de munte atunci când vine mare
Cunoaiele le-aruncă în mare depărtare.

Dar, s'a sbicit pământul și l-a 'nbrațat căldura
Și găze, rândunele înveselesc natura,
In svon de înviere tresaltă toată firea
Că'n ea e mângăerea și'n ea e mântuirea.

Invie sfiicioasă și floarea din câmpie
Și fluturași sburdalnici pe flori de păpădie
Și prinde dor de viață tot ce este sub soare
De ziua învierii, la marea sărbătoare.

In ziua asta mare se pupă tot creștinul
Și se îmbrățișază ca să-și mai uite chinul;
Așa și Kir Madgearu pe domn Argetoianu
L'a sărutat în lege, precum le fuse planu
Pe Vâlcovici îl pupă azi presa îndârjită
Pe dl Iorga-l pupă doar țara păcălilită.

Pe nenea I. Soricu poetul nostru fin
Il pupă libărușii cu-atât amar suspin,
Iar Trancu Armenitul îl pupă azi pe Goga
Pe când Oleteleșanu cuminte-i poartă toga
Căci Goga revărsat-a asupra-le amar
De când cu 'nfințarea Partidului agrar
Noi cu poporul zicem; lăsați câinii să urle
Căci caravana trece cu trâmbețe și surle.

Iar Vaida iezuitul, — boerul din Olpret
Pe Ion Lupaș al nostru-l pupă mai discret
Chiar domnul Floașiu cel tinăr e astăzi temerar
Și-ar vrea ca să se pupe cu domnul secretar
Căci doară doar vor face vr'o cameră mai bună
Căci cum este acuma e ca o mătrăgună.
Deci vă pupați cu toții să nu aveți păcat
Și ziceți preacucernici CRISTOS A INVIAT.

TEPELUȘ

Cazu-Cuza.

Lui Teleor

Că n'am destulă sere-a mea,
Te rog, amice-a mă s'Cuza;
Dar c'aș fura-o altuia,
Nu cred să poți a m'A'Cuza.

Lui Teleor

Nu zic... Poate că n'am haz,
Dar, te rog, admite-mi scuza,
Scumpă-amice: 'n orice caz,
Eu sunt eu, și — nu sunt Cuza.

Garagiale.

Ploaie de primăvară.

Când plouă lin în primăvară,
Toți zic: „Să dea Domnul să dea!”
Și de te culci pe prispă-afară,
Mai vezi pe cer și câte-o stea..

E cald, și ploaia răcoroasă
Ozon în aerul curat
In urmă-i lasă: drăgăstoasă
Natura-i toată un pupat.

Se pupă corbi, de bucurie
Că au scăpat de iarnă grea,
Se pup' brabeși cu gălăgie,
Și lată și o rândunea..

Și-o barză.. calcă cu măsură
Cu pasul grav, explorator,
Se plimbă chiar prin bățatură
Cu aerul nepăsător.

Când plouă toate germinează,
Pământul liber de zăpezi,
Spă at de ploi se decorează
Cu mii de mii de muguri verzi,
In țerint grăul încolțește,
In dealuri via o desgrop:
De ploaie tot se 'nvesește
Pe orice frunză e un strop.

Și soarele o caldă rază
Trimite pe furtă prin nori;
Iar flori și pasări ca să'l vază
Se 'nalță, zboară către zori.

Suveran și Curtezan.

— Sătită democrată —

Un împărat odinioară —
Și suveranii's murflori! —
Avea din fire slăbiciunea
Că strănuta prea dese-ori.

Acest cusur, la urma urmii
De-l căuta, nu l vr'un păcat,
Dar sunt cusururi populare
Ce nu merg la un împărat.

Ce leacuri nu'trebulnăse!
Ce rugăciuni la Dumnezeu
Protector tronurilor! — giaba:
Sărmanul strănuta mereu!

Un curtezan inimă l'ntreabă:
— De ce ești tot posomorât
Și tot mâhnit, mărite Doamne?
— Nu știu cât sunt de amărât!

Strănutul meu leac nu găsește,
Vai! mă sfiesc, nu pot să ies,
La Cameră Senat, paradă:
Se simte că.. strănut prea des.

Din pricina strănutăturii,
Eu sunt un prinț nenorocit!
— De ce măria Ta? întreabă
Curteanul său cel favorit.
— Cum nu'nțelegi? — Ba da; dar, Stre,
Ori să strănuși, ori ce să faci,
La toți, Măria Ta, ca mie,
La toți miroase-a odăgaci!

Baba Hârca

blestemând scobâlțaturile
moderne

Sub masca ei să crezi că-i un îngeraş căzut din lună când vei porni la rumba, — iar când va scoate masca, să te trezești în față cu Muma Pădurii.

Să-ți vezi nevasta cum se sucește și se 'ndoaie la Tango cu un ofițer de cavalerie iar tu să fii mobilizat pe loc și să mulțumești superiorului.

Să visezi că dansezi cel mai turbat Foxtrott, cu cea mai drăgălașe fetiță la cel mai frumos bal și să te trezești scărpinându-te de râte.

O țărăncă să-ți spună în față că soția ta nu valorează cu nici un gram mai mult decât amanta caporalului.

Să ai de soție fata unui preot, dar să recunoască că adevăratul ei tată e crâznicul.

Să arăți cu degetul pe soția tă celorlalți prieteni cari stau la masă cu cuvintele „Uite dracu”.

Să ai de nevastă o femeie harnică, care să acopere ferestrele, — în loc de perdele — cu hârtie roșie.

Să visezi că ai strâns averile lui Iov și să te trezești strângându-ți gâdinele de pe corp.

Să crăpi de căldură în August iar când vei vrea să bei, să nu poți sparge ghița de deasupra apei.

Logodnică dacă vei fi și când logodnicul tău va acăța cerceii în urechi să te pomenești în locul lor cu două potcoave de cal.

Indrăgostit dacă vei fi să te pomenești în vis cu Baba Hârca în locul iubitei tale,

Urare de sfintele sărbători.

Dragii noștrii cetitori,
Vă dorim de sărbători,
Masă plină, bucurie
Mulți copii și veselie
Oua, roșii albe, verzi,
Vin, clătite și scoverzi,
Pace 'n casă și belșug,
Doi boi mari, frumoși în jug
Vaci cu lapte porcei fripti
Și atele ce doriti,
Calicul nostru de cetit
Și un abonament plătit
Iară vouă nespălați,
Mincinoși și îngâmfați,
Pricinați și farisei
Și tot soiul de mișei
Doar când vor oua cocoși
S'aveți și voi ouă roșii,
Să vă stea 'ngât bucătura
Să vi-se lărgească gura,
Să visați mereu minciuna,
Vaci culapte nice una,
Voi să duceți jug și car
Mâncând zamă de amnar
Și vă fie Precesta
Să vă mai putem spăla

Colțul vesel Altă-dată

Altă dată Doamne, Doamne,
Ce mai Paști cu cozonaci.
Acum vai de capul nostru
Rabzi, injuri, sughiți și faci.

Altă dată erau nunte,
Petreceri cu teologi.
Acum lineretul pare
O grămadă de ologi.

Altă dată la stropeală
Erai așteptat cu drag,
Acum fetele-s de lume
Și le crește iarba 'n prag.

Altă dată-ți dădea mâna
Să faci și un chefuleț
Acum n'ai o para chioară
Și nici ouă la coteț.

Scrisoare găinei

Căină dragă toamna, iarna
Te-am îngrijii cum am crezut.
N'am prea cruțat făină, boabe,
Deși nu sunt un om avut.

Ți-am pus nisip și-un vas cu apă
Cotețul ți-l'am văruiț,
Să nu te umpli cu păduchi
Și s'o pornești spre betejit

Am așteptat de Paști că doară
Am și eu ouă de roșit,
Să dau la fini, nepoți și neamuri,
Să nu mă creadă om sgârțit.

Când colo îmi făcuși bealeaua
La care nu mă așteptam,
Azi n'am ouă pentru roșeală,
Dar nici ouă clocite n'am.

Știri telegrafice

Agenția : „Țepeluș”
aduse în cărcă de „Calicul”.

Săliște; De ziua Invierii e vorba să vină cel mult așteptat. Tot satul îl doresc-te; Mai sunt ei nu-i vorbă vr'o câțiva vameși și farisei, dar ăștia numai când se va nimici lumea vor dispărea de pe fața pământului. Sunt gângăniile cari s'au prăsit pe coaja pământului și numai odată cu ea vor dispărea pentru totdeauna.

Rășinar: Patriarhul Rășinarilor Dr. Bucur de paștile anului acesta îl paște mare lucru. Trebuie să-și pregătească discursul care l va roști întru întâmpinarea domnului Goga. Ii e cam teamă să nu-și piardă discursul din mânăca cojocului, de aceia până nu va trece sărbătorirea nu-i vine inima la loc.

Sibiu: Libărușii localnici cam dau din coadă când a strănutaț mai cu siropi șeful lor contestat dl Duca. Dau din coadă și tot nimica va fi de ei.